

Einheit ergeben ist BHĀG. P. 4, 23, 39. 6, 3, 40. BURNOUR: *ascète contemplatif* und *sage*. — 2) m. (bei den Ġaina) ein Arhant H. 23, 33.

केवाल und केवाली gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. केवाली und केवासी indecl. in Verbindung mit कार्, भू und घस् gaṇa ऊर्पादि zu 1, 4, 61.

केविका f. N. einer Blume (vulg. केवेर), = कविका RĀGĀN. im ÇKDr. Auch केवी ebend.

केवुक und केवूक s. u. केयुक.

केश 1) m. Uṇ. 3, 33. a) *Haupthaar* (neben लोमन् pilus und एनश्च Bart) AK. 2, 6, 2, 46. TRIK. 3, 3, 426. H. 367. an. 2, 546. MED. c. 4. यस्ते केशौ ऽवपद्यन्ते समूतो यश्च वृश्चते AV. 6, 136, 3. VS. 19, 92. 20, 5. 23, 3. AV. 5, 19, 3. 6, 137, 2. 11, 8, 11. 12. 14, 1, 53. तां वा नितिवि केशेभ्यो दंष्ट्रायां खनामसि 6, 136, 1. केशान् वपते ÇAT. Br. 5, 3, 2, 1. 12, 9, 1, 6. 14, 6, 11, 4. 7, 1, 20. ÅCV. GRHJ. 1, 18. KĀTJ. ÇR. 23, 7, 19. MUṆḌ. Up. 1, 1, 7. केशमश्च n. sg. *Haupthaar und Bart* gaṇa राजदत्तादि zu P. 2, 2, 31. यदस्मा वपसि केश-मश्च AV. 8, 2, 17. ÇAT. Br. 2, 3, 2, 48. 3, 1, 2, 1. KĀTJ. ÇR. 2, 1, 9. plur. ÇĀNKH. ÇR. 18, 24, 19. केशेषु गूलतो कस्तौ केदयेत् M. 8, 283. Hit. Pr. 3. KATHĪS. 10, 74. केशैर्गृहीत्वा PĀNĪKĀT. 200, 2. केशेषु ग्राहम् (absolut.), केशै-ग्राहम् oder केशग्राहं युध्यते P. 3, 4, 50, Sch. केशग्राह्य Hit. I, 102. Vid. 106. केशाभिर्मास BHĀG. P. 3, 1, 7. केशान् जानाम्यहं कर्तुम् MBH. 4, 261. कृतकेशनखमश्च M. 4, 35. 6, 52. Suçr. 1, 370, 16. 2, 33, 14. केशानो च प्र-साधनम् M. 2, 211. केशान्सेयम्य Siv. 3, 101. केशाश्च संयताः AK. 3, 4, 26, 195. लनाप्रतनोद्भवितैः केशैः RAGH. 2, 8. केशव्यपरोपण 3, 56. केशानावा-पयन्ती MBH. 1, 819. व्युत्केश BHĀG. P. 4, 2, 14. मुक्तकेश M. 7, 91. 8, 314. R. 3, 32, 31. PĀNĪKĀT. 36, 16. BHĀG. P. 3, 33, 29. ऊर्ध्वकेश adj. VET. 3, 9. Am Ende eines adj. comp. f. या und ई nach P. 4, 1, 54. Vop. 4, 17. विकीर्ण-केशान् परितस्मिन् KUMĀRAS. 3, 68. विलुलितकेशा Gīt. 7, 13. मुक्तकेशा VET. 30, 14. घृणन्केशी KAURAP. 11. मुक्तेशश्च तत्रकेशीः केशकम्बलधा-रिणीः (ihr Haupthaar als Decke gebrauchend; vgl. अजितकेशकम्बल) R. 5, 17, 25. नीलकेशी 18, 25. विमुक्तकेशी 6, 94, 2. मुक्तकेशी MBH. 1, 782. प्र-कीर्णकेशः 3, 12239. — b) *Mähne*: त्वकेशत्रालोमाणि सुवर्णामानि यस्य तु । स हरिर्नामतो वाजी पीतकौपेयसन्निभः ॥ Cit. beim Schol. zu Çik. 6, 5. अञ्जनकेशीनाम् (अश्चतरीणाम्) mit salbenglatter Mähne MBH. 1, 8008. — c) ein best. Parfum (s. क्रीवेर) AK. 2, 4, 4, 10. H. an. MED. — d) ein Bein. Varuṇa's TRIK. 3, 3, 426. H. an. (lies: पाशपाणौ st. पाशे पाणौ). MED. — e) ein Bein. Viṣṇu's (vgl. केशव) ÇABDAR. im ÇKDr. — f) N. pr. eines Daitja (vgl. केशिन् H. an. — 2) f. केशी a) *Haarzopf* (s. चूडा) H. 371. — b) N. versch. Pflanzen: die *Intigopflanze* RĀGĀN. im ÇKDr. *Carpopogon pruriens* (अजलोमन्) und = भूतकेशी RATNAM. im ÇKDr. — c) ein Bein. der Durgā H. c. 34. — Vgl. केसर, अञ्जनकेशी, अल्प, अ-वकेश, मुनि, वृत्, व्यस्त, व्युत्, वि, शोचिकेश, सर्वकेशक, हरि-केश, हिरण्य.

केशक (von केश) adj. auf die Haupthaare Sorgfalt verwendend P. 5, 2, 66. Sch.

केशकर्मन् (केश + कर्मन्) n. das Ordnen der Haupthaare: साहं ब्रुवा-णा नैरिंधी कुशला केशकर्मणि MBH. 4, 78.

केशकलाप (केश + क) m. Haarschopf H. 368 (vgl. AK. 2, 6, 2, 49).

केशकार (केश + 1. कार्) m. eine Art Zuckerrohr (im Hindi: करिया कुशियार) BHĀVAPR. im ÇKDr.

केशकारिन् (केश + कार्) adj. sich mit dem Ordnen des Haupthaars abgebend MBH. 4, 412.

केशकीट (केश + कीट) m. Haarlaus M. 4, 207. 3, 125. 11, 159. JĀGĀ. 1, 167.

केशगर्भ (केश + गर्भ) m. 1) *Haarflechte*. — 2) ein Bein. Varuṇa's WILS.

केशगर्भक (wie eben) *Haarflechte* TRIK. 2, 6, 31.

केशग्रह (केश + ग्रह) m. das bei den Haaren Packen: केशग्रहान्प्रका-राद्य शिरस्तेतान्विवर्जयेत् M. 4, 83 (vgl. MBH. 13, 5023). ततः केशग्रहे प्राप्ते KATHĪS. 10, 79. केशग्रहण n. dass.: शोभाः केशग्रहणमकरोत् Megh. 51. या केशग्रहणाद्वाजन्यतितव्यं मया तव । यथा ते न विनाशः स्याद्वाघ-वान्मम चैव हि ॥ so v. a. ich muss das Aeusserste aufbieten, damit R. 3, 46, 2.

केशघ्न (केश + घ्न) n. krankhaftes Ausfallen der Haupthaare H. 466.

केशचूड (केश + चूडा) adj. der seine Haare in einen Zopf gewunden hat, = केशसमाहारचूडास्य P. 2, 2, 24, Vārtt. 4, Sch.

केशच्छिद्र (केश + छिद्र) m. Haarbeschneider, Barbier ÇABDAR. im ÇKDr.

केशजार्ह (केश + जार्ह) n. Haarwurzel gaṇa कर्णादि zu P. 5, 2, 24.

केशट m. 1) Bock MED. t. 40. — 2) Wanze (शोकाण) MED. Laus (vgl. केशकीट) WILS. — 3) N. eines Baumes (s. शोकाण) TRIK. 3, 3, 92 (die gedr. Ausg.: शोकाण). — 4) das ausdörrende Geschoss des Liebesgottes Viçva im ÇKDr. — 5) Bruder ÇABDAR. im ÇKDr. — 6) ein Bein. Viṣṇu's (vgl. केशव) TRIK. MED.

केशदंष्ट्रा (केश + दंष्ट्रा) adj. f. ई zur Befestigung der Haare dienend AV. 6, 21, 3.

केशधर (केश + धर) m. pl. N. pr. eines Volkes VARĀH. BRH. S. 14, 26 in Verz. d. B. H. 241.

केशधत् (केश + धत्) m. N. einer Pflanze (s. भूतकेश) ÇABDAR. im ÇKDr.

केशन् = केश in मुक्तेशन्.

केशपत्त (केश + पत्त) m. Haarschopf H. 368 (vgl. AK. 2, 6, 2, 49). अग्नि-दुत्य सुवर्माणं केशपत्ते परामृशत् MBH. 4, 1114. 13, 486.

केशपर्णी (केश + पर्ण) f. *Achyranthes aspera* (s. अषामार्ग) ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. कीशपर्णी.

केशपाश (केश + पाश) 1) m. Haarschopf, Haarmasse H. 368 (vgl. AK. 2, 6, 2, 49). तां कीचकः प्रधावत्तो केशपाशे परामृशत् MBH. 4, 461. VIKR. 85. KUMĀRAS. 1, 49. 7, 57. RĪ. 6, 31. Gīt. 12, 15. PRAB. 104, 4. Am Ende eines adj. comp. f. या RĪ. 2, 22. 4, 14. — 2) f. ई ein vom Scheitel herab-hängender Harzopf AK. 2, 6, 2, 48. H. 371.

केशवन्ध (केश + वन्ध) m. Haarband MBH. 4, 190. BHĀG. P. 8, 12, 28.

केशभू (केश + भू Boden) m. Kopf RĀGĀN. im ÇKDr.

केशभूमि (केश + भूमि) f. Haarboden Suçr. 1, 293, 10.

केशमार्जक (केश + मार्ज) n. (m. WILS. in der 2ten Aufl.) Haarkamm ÇATĪDH. im ÇKDr.

केशमार्जन (केश + मार्ज) n. dass. H. 688.

केशमुष्टि (केश + मुष्टि) m. N. zweier Pflanzen (s. त्रिपमुष्टि und म-हानिम्ब) RĀGĀN. im ÇKDr.

केशर् sowie die davon abgeleiteten und damit zusammengesetzten Wörter s. u. केसर.